# USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Pavla Telce a soudců Mgr. Bronislava Berana a JUDr. Markéty Pokorné ve věci

žalobkyně: **Oswald Invest a. s.** IČO 05314585
sídlem V Drahách 39, 783 14 Bohuňovice
zastoupena advokátem Mgr. Markem Hejdukem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha

proti
žalované: **CETIN a. s.**, IČO 04084063
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Pavlem Kejlou
sídlem Washingtonova 1624/5, 110 00 Praha

**o vyklizení**, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 4. května 2022, č. j. 16 C 211/2021-186,

**takto:**

Rozsudek okresního soudu se **zrušuje** a věc **se vrací** okresnímu soudu k dalšímu řízení.

**Odůvodnění:**

1. Napadeným rozsudkem okresní soud zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala uložení povinnosti žalované vyklidit veškeré jí užívané prostory ve stavbě č. p. xxx, která je součástí pozemku parc. č. st. xxx nacházejícího se v katastrálním území Bohuňovice, obec Bohuňovice, a to ve lhůtě do 15-ti dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), současně uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalované k rukám jejího zástupce na náhradě nákladů řízení částku 27.723,06 Kč (výrok II.). Okresní soud učinil závěr o skutkovém stavu, podle něhož žalobkyně je vlastnicí pozemku parc. č. xxx v katastrálním území Bohuňovice, obec Bohuňovice, jehož součástí je stavba s č. p. xxx, když vlastnické právo k této nemovitosti nabyla od České spořitelny a. s. V katastru nemovitostí bylo v době převodu vlastnického práva na žalobkyni zapsáno omezení věcným břemenem chůze, kdy toto bylo zapsáno ve prospěch pozemku p. č. xxx a p. č. xxx. Česká spořitelna a. s. si v době převodu vlastnického práva k nemovité věci nebyla vědoma toho, že by na nemovitosti mělo váznout jakékoli další omezení vlastnického práva, mimo věcná břemena zapsaná v katastru nemovitostí. Do této budovy byla nejpozději v roce 1989 nebo v roce 1990 právní předchůdkyní žalované umístěna analogová telefonní ústředna. V roce 1997 došlo k výměně analogové telefonní ústředny za digitální telefonní ústřednu, jelikož analogová telefonní ústředna již nebyla dostačující, protože na ni nebylo možné připojit více čísel. Právní předchůdkyně žalované užívala místnost, kde byla umístěna telefonní ústředna od 21. 3. 1994 na základě nájemní smlouvy. Nájemní smlouva skončila ke dni 31. 12. 2008 výpovědí ze strany právní předchůdkyně žalobkyně. Pokud žalobkyně argumentovala tím, že žalovaná předmětnou nemovitost (její část) užívá bez právního důvodu, pak okresní soud této žalobní argumentaci nepřisvědčil, když naopak dospěl k závěru, že žalované k užívání části nemovitosti svědčí věcné břemeno vzniklé ze zákona. Okresní soud totiž dospěl k závěru, že telefonní ústředna, která se v části nemovitosti nachází, je součástí telekomunikačního vedení, když telekomunikačním vedením je dle názoru soudu nejen vedení nadzemní a podzemní, ale také telekomunikační zařízení, která umožňují přepravu informací mezi

koncovými body sítě. V uvedeném směru okresní soud odkázal i na rozhodnutí Krajského soudu v Brně, č. j. 54 Co 587/2016-176, který se zabýval obdobnou otázkou, a to zda traťový rozvaděč umístěný ve sklepních prostorách budovy je součástí telekomunikačního vedení a zda ve vztahu k tomuto umístění mohlo vzniknout zákonné věcné břemeno, a to s kladným závěrem. S ohledem na zjištěný skutkový stav a přechodná ustanovení zák. č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích (dále jen telekomunikační zákon), dospěl okresní soud k závěru, že na posuzovanou věc je třeba aplikovat ustanovení zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích (dále jen ZoT).

2. Proti tomuto rozsudku brojí odvoláním žalobkyně, která nesprávnost napadeného rozhodnutí shledává v tom, že okresní soud dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, za což považuje závěr okresního soudu o tom, že telefonní ústředna je součástí telekomunikačního vedení, a dále nesprávnost napadeného rozhodnutí shledává v tom, že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci, když okresní soud dospěl k závěru, že ve prospěch žalované svědčí zákonné věcné břemeno podle ZoT. Podle žalobkyně ústřednu nelze považovat za součást telekomunikačního vedení ve smyslu ZoT, jelikož tomuto závěru odporuje samotné znění a výklad ZoT a smysl a účel tohoto zákona. Zákonodárce zjevně rozlišoval mezi pojmy telekomunikační vedení a telekomunikační zařízení a v rámci § 12 odst. 1 písm. a) ZoT udělil právním předchůdcům žalovaného oprávnění na cizích nemovitostech zřizovat a provozovat jen a pouze telekomunikační vedení, a nikoliv libovolná další telekomunikační zařízení typu telefonní ústředny. Soud prvního stupně pak podle žalobkyně nezohlednil povinnost obecných soudů vykládat normy ZoT ústavně konformním způsobem tak, aby zásah do ústavně chráněného práva na ochranu soukromého vlastnictví třetích osob byl co možná nejmenší. Rovněž odkaz soudu prvního stupně na v odůvodnění rozsudku zmiňovaný rozsudek Krajského soudu v Brně je v daném ohledu nepřípadný, neboť v tomto rozhodnutí krajský soud na základě předloženého územního rozhodnutí (které ve zdejším řízení chybí) posoudil zařízení typu rozvaděč (a nikoliv telefonní nebo digitální ústřednu) jako součást telekomunikačního vedení, a to zejména s odkazem na znění telekomunikačního zákona č. 127/2005 Sb., když traťový rozvaděč je v tomto zákoně součástí definice telekomunikačního vedení. Rovněž namítala, že žalovaná v tomto řízení nepředložila souhlas stavebního úřadu s plánem určujícím polohu vedení dle § 17 odst. 2 ZoT, když podle zmiňovaného rozsudku Krajského soudu v Brně je právě žalovaná povinna prokázat, že příslušný stavební úřad s takovýmto plánem vyslovil souhlas, má-li být jeho obrana proti žalobě na ochranu vlastnického práva úspěšná. Dále argumentovala tím, že existence a trvání nájemní smlouvy potvrzuje, že žalovaná jako profesionál v oboru nepočítala s existencí zákonného věcného břemene na budově, když za celou dobu trvání této smlouvy neinformovala vlastníka budovy o zákonném věcném břemeni ve vztahu k ústředně a podle nájemní smlouvy též hradila po dobu více než 14 let nájemné. Taktéž podle žalobkyně soud prvního stupně nereflektoval okolnost výměny telekomunikačního zařízení v roce 1997 a ani to, že od této výměny uběhlo již 25 let a v tomto řízení nebylo uspokojivě prokázáno, jaké zařízení žalovaná v budově skutečně v současnosti provozuje, což je podle ní ve vztahu k vyklizovacímu nároku uplatněnému žalobou klíčové. S ohledem na uvedené tak žalobkyně navrhovala, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobě bude vyhověno, případně rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení.

3. Žalovaná se k odvolání žalobkyně vyjádřila tak, že její odvolání považuje za zcela nedůvodné, když soud prvního stupně věc posoudil správně a v souladu s veškerými právními předpisy i aktuální rozhodovací praxí a navrhovala potvrzení napadeného rozhodnutí. Podle žalované okresní soud postupoval správně a v souladu s požadavkem na ústavně konformní výklad, když dospěl k závěru, že žalovaná budovu užívá v souladu s právními předpisy na základě zákonného věcného břemene dle § 12 ZoT, k jehož vzniku dle judikatury Ústavního soudu ČR, jakož i judikatury soudů obecných, není třeba splnění jakýchkoli dalších povinností. Předmětnou telefonní ústřednu je totiž třeba považovat za součást telekomunikačního vedení. Na uvedené závěry nemá žádný vliv dříve uzavřená nájemní smlouva, která je od počátku neplatná a představuje tak spíše dohodu o náhradě

v souvislosti s omezením vlastníka zákonným věcným břemenem. Ani modernizace telefonní ústředny, která byla provedena za souhlasu dotčených orgánů státní správy a tehdejšího vlastníka budovy, nemá vliv na existenci a trvání zákonného věcného břemene. Nadto podle žalované s ohledem na dobu uložení vedení sítí elektronických komunikací v budově byly splněny veškeré podmínky pro mimořádné vydržení věcného břemene, popřípadě pro vydržení zákonného věcného břemene.

4. Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek okresního soudu včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že rozhodnutí okresního soudu nemůže obstát, byť z jiného důvodu, než se dovolává žalobkyně.

5. Z obsahu spisu, v rozsahu nebytném pro rozhodnutí v odvolacím řízení, se podává, že žalobou podanou u okresního soudu dne 24. 8. 2021 se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalované povinnost do 15-ti dnů od právní moci rozsudku vyklidit veškeré jí užívané prostory ve stavbě č. p. xxx, která je součástí pozemku p. č. st. xxx nacházejícího se v katastrálním území Bohuňovice, obec Bohuňovice, a to za skutkových tvrzení, že žalované k užívání prostor označené budovy nesvědčí žádný právní důvod, když dle žalobkyně žalované nevzniklo věcné břemeno dle ZoT a dřívější nájemní smlouva s právním předchůdcem žalované byla ukončena již ke dni 31. 12. 2008. Usnesením ze dne 2. 9. 2021, č. j. 16 C 211/2021-38, byla žalobkyně vyzvána k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby ve výši 5.000 Kč, který uhradila dne 9. 9. 2021. Usnesením ze dne 14. 9. 2021, č. j. 16 C 211/2021-41, byla žalovaná ve smyslu § 114b odst. 1 o. s. ř. vyzvána ve lhůtě 30 dnů k písemnému vyjádření ve věci, čemuž vyhověla podáním soudu došlým dne 18. 10. 2021. Na svou procesní obranu žalovaná argumentovala obdobným způsobem jako ve vyjádření, tedy předně odkazovala na to, že jí k užívání svědčí zákonné věcné břemeno dle § 12 ZoT, podpůrně argumentovala institutem mimořádného vydržení věcného břemene, popř. vydržením zákonného věcného břemene a navrhovala zamítnutí žaloby. První jednání ve věci se konalo dne 22. 11. 2021 a bylo odročeno na neurčito za účelem rozhodnutí o přerušení řízení, které účastníci shodně navrhli. Usnesením ze dne 3. 12. 2021, č. j. 16 C 211/2021-151, bylo řízení přerušeno. K návrhu žalobkyně bylo v jednání pokračováno a na den 26. 4. 2022 bylo nařízeno jednání, které se konalo a bylo odročeno na den 4. 5. 2022, kdy byl ve věci vyhlášen napadený rozsudek.

6. Podle § 79 odst. 1) o. s. ř. řízení se zahajuje na návrh. Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat jméno, příjmení, bydliště účastníků, popřípadě rodná čísla nebo identifikační čísla účastníků (obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, identifikační číslo, označení státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje), popřípadě též jejich zástupců, vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí být z něj patrno, čeho se navrhovatel domáhá. Ve věcech, v nichž je účastníkem řízení svěřenský správce, musí návrh dále obsahovat i označení, že se jedná o svěřenského správce, a označení svěřenského fondu. Tento návrh, týká-li se dvoustranných právních poměrů mezi žalobcem a žalovaným (§ 90), se nazývá žalobou.

7. Podle § 43 odst. 1) o. s. ř. předseda senátu usnesením vyzve účastníka, aby bylo opraveno nebo doplněno podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nesrozumitelné nebo neurčité. K opravě nebo doplnění podání určí lhůtu a účastníka poučí, jak je třeba opravu nebo doplnění provést.

8. Z ustanovení § 79 o. s. ř. ve spojení s ust. § 43 odst. 1. o. s. ř. vyplývají zákonné kvalitativní požadavky na procesní úkon ve sporném řízení - žalobu, a to jak na ní, jako na celek, tak i na její jednotlivé části, mimo jiné tedy na tzv. žalobní žádání (žalobní petit), tedy toho, čeho se žalobce domáhá. Zákon tak na žalobní žádání klade požadavek jeho srozumitelnosti a určitosti. Nesrozumitelností či neurčitostí trpí žalobní žádání tehdy, jestliže vymezení práv a jim odpovídajících povinností v něm obsažené bylo provedeno tak, že nelze dovodit, o jaká práva a povinnosti vůbec jde, a je zřejmé, že převzetí takového petitu do výroku soudního rozhodnutí by

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Malá.

mělo za následek jeho materiální nevykonatelnost (srovnej *Drápal, L., Bureš, J. a kol.* Občanský soudní řád I., II. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 172).

9. V rozhodnutí ze dne 15. 11. 2006, sp. zn. 26 Cdo 8/2006, Nejvyšší soud přijal a odůvodnil závěr o tom, že jsou-li v žalobě o vyklizení prostory, jejichž vyklizení se žalobce domáhá, uvedeny pouze označením domu, v němž se nacházejí, a vágním údajem o tom, že jde o prostory „dosud" užívané žalovanými, pak tyto prostory nejsou označeny dostatečně, tedy nezaměnitelným způsobem umožňujícím v případě vyhovění žalobě jejich nucené vyklizení.

10. S těmito závěry dovolacího soudu se odvolací soud v projednávané věci zcela ztotožňuje, kdy žalobkyně se v rámci žalobního žádání domáhá vyklizení žalované „z veškerých jí užívaných prostor ve stavbě č. p. xxx, která je součástí pozemku p. č. st. xxx nacházejícího se v katastrálním území Bohuňovice, obec Bohuňovice". Takto žalobkyní vyjádřené žádaní je nutno kvalifikovat jako vadné, a to jako neurčité, když tento způsob vyjádření neumožňuje nezaměnitelným způsobem identifikovat prostory v označené stavbě, které mají být vyklizovány, přičemž převzetí takového žádání do soudního rozhodnutí (v případě vyhovění žalobě) by vedlo k materiální nevykonatelnosti soudního rozhodnutí.

11. Za vyloženého stavu tak měl okresní soud žalobkyni vést k odstranění vad jejího vadného žalobního žádání postupem a s důsledky uvedenými v ust. § 43 o. s. ř. Pokud tak okresní soud neučinil, zatížil tím řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a za odvolacího řízení nemohla být zjednána náprava (srovnej výše označené rozhodnutí dovolacího soudu).

12. S ohledem na vše uvedené tak odvolací soud napadené rozhodnutí dle ust. § 219a odst. 1, písm. a) in fine o. s. ř. zrušil a věc dle ust. § 221 odst. 1, písm. a) o. s. ř. vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení.

13. V dalším řízení bude na okresním soudu, aby si především ujasnil předmět řízení, tedy vyjasnil otázku, čeho se konkrétně žalobkyně svou žalobou domáhá a jaké je její navrhované žalobní žádání ve vztahu k prostorám, které má žalovaná vyklidit. Za tímto účelem bude zapotřebí, aby okresní soud řádnou výzvou dle ustanovení § 43 odst. 1 o. s. ř. včetně poučení o následcích nevyhovění této výzvě žalobkyni poučil o nutnosti konkretizace prostor, které má žalovaná vyklidit, a to nezaměnitelným způsobem tak, aby její žádání mohlo být převzato do výroku soudního rozhodnutí. Na způsob takovéto konkretizace musí být nahlíženo optikou materiální vykonatelnosti soudního rozhodnutí, tedy, že v případě vyhovění žalobě (čímž odvolací soud žádným způsobem nepredikuje další vývoj projednávané věci) musí být pro každého zřejmé, jaké konkrétní prostory v budově mají být vyklizovány. V případě, že žalobkyně sama nebo na výzvu soudu vady žalobního žádání odstraní, bude na okresním soudu, aby se opětovně žalobou žalobkyně zabýval věcně. Pokud k odstranění vad nedojde a pokud okresní soud dospěje k závěru, že pro vady řízení nelze dále v řízení pokračovat, bude namístě žalobu dle ustanovení § 43 odst. 2 o. s. ř. odmítnout, o tomto však musí být žalobkyně řádně poučena.

14. V novém rozhodnutí okresní soud neopomene rozhodnout rovněž o nákladech tohoto odvolacího řízení (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

**Poučení:**

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. k/ o. s. ř.).

Olomouc 25. října 2022

Mgr. Pavel Telec v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Malá.